

Sygn. akt IV Ca 1660/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2013 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Łochowski

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2013 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Przedsiębiorstwa (...) w W.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej nieruchomości przy ul. (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2012 r., sygn. akt I C 383/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości przy ul. (...) w W. na rzecz (...)Przedsiębiorstwa (...) w W. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Sygn. akt IV Ca 1660/12

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jest bezzasadna, chociaż nie sposób zgodzić się z zasadniczą częścią wywodów prawnych Sądu Rejonowego.

Przede wszystkim należy jednak podkreślić, że Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne poczynione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (k.151) i przyjmuje je za własne. Stan faktyczny w niniejszej sprawie – w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia – nie jest zresztą sporny.

Należy jednak wskazać, iż Sąd Rejonowy – wbrew treści art. 328 § 2 k.p.c. – nie wskazał podstawy prawnej rozstrzygnięcia, w tym znaczeniu, że nie dokonał kwalifikacji prawnej stosunku prawnego łączącego strony. Nie została bowiem dokonana ocena charakteru prawnego zawartej na podstawie „zlecenia” z dnia 23 czerwca 2006 r. umowy. Uchybienie to nie uniemożliwia jednak kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia, ponieważ oczywiste jest, że strony zawarły umowę o dzieło.

Stron pozwana „zleciła” bowiem w dniu 23 czerwca 2006 r. „udrożnienie przykanalika południowego przy budynku K. M. 11a” (k.19). Niesporne jest, że pozwany wykonał powyższe udrożnienie i wystawił w dniu 30 czerwca 2006 r. fakturę na dochodzoną w niniejszej sprawie kwotę (k.25). Mając na względzie, iż wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby (art. 60 k.c.), nie powinno budzić wątpliwości, iż przez złożenie ww. „zlecenia” i wykonanie udrożnienia doszło do zawarcia umowy o dzieło. Zgodnie bowiem z art. 627

k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Sąd Rejonowy zbędnie skupił się na kwestii własności udrażnianego przykanalika (uzasadnienie zaskarżonego wyroku – k.152). Jest to okoliczność całkowicie nieistotna dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Nie jest również jasne, czemu mają służyć rozważania Sądu I instancji dotyczące zasady kontrydiktoryjności. (k.153).

Kwestią kluczową jest natomiast, to, że strony zawarły umowę, a powód spełnił uzgodnione świadczenie w postaci udrożnienia przykanalika. Pozwany nie kwestionował tych okoliczności. Co więcej, nie kwestionował również wysokości dochodzonej kwoty (sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty – k.32).

Nadto, pozwana wspólnota nie przytoczyła żadnych okoliczności, które mogłyby rzutować na ważność lub skuteczność zawartej przez strony umowy. W szczególności, kwestia własności spornego przykanalika nie może w żaden sposób przekładać się na ważność lub skuteczność tej umowy. Sąd Okręgowy nie dostrzega zwłaszcza żadnych przeszkód prawnych w zleceniu naprawy cudzej rzeczy.

Z tego też względu, podniesione w apelacji pozwanej wspólnoty zarzuty dotyczące własności przykanalika są całkowicie chybione (pkt II. apelacji – k.161-162).

W konsekwencji, roszczenie powoda o zapłatę wynagrodzenia znajduje oparcie w treści art. 627 k.c. Trzeba w tym miejscu zaznaczyć, że wskazanie przez Sąd Rejonowy jako podstawy rozstrzygnięcia art. 471 k.c. (uzasadnienie zaskarżonego wyroku – k.157) jest zupełnie niezrozumiałe. Skoro bowiem powodowi przysługuje roszczenie o zapłatę wynagrodzenia na podstawie art. 627 k.c., to trudno uznać, aby strona powodowa poniosła jakąkolwiek szkodę, uzasadniającą powstanie roszczenia odszkodowawczego w oparciu o art. 471 k.c. Jednak również i to uchybienie nie miało wpływu na wynik sprawy.

Należy zatem uznać, że zaskarżony wyrok, mimo częściowo błędnego uzasadnienia odpowiada prawu. Dlatego też, Sąd Okręgowy na podstawie art. 505¹² § 3 k.p.c. oddalił apelację pozwanego, jako bezzasadną.

Nadto, Sąd Okręgowy na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 461) zasądził od Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości przy ul. (...) w W. na rzecz(...) Przedsiębiorstwa (...)w W. kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.

Sygn. akt IV Ca 1660/12

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować.
2. Doręczyć odpis wyroku wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi pozwanej wspólnoty.

SSO Marcin Łochowski